

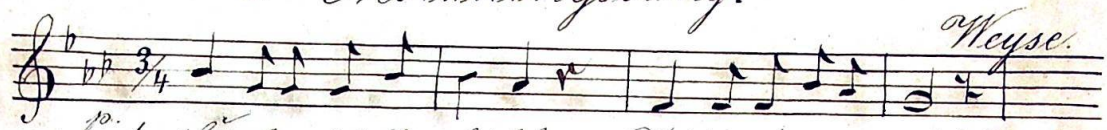
Jangl.

100

3 da Rasmussen

I. Mörkningsang.

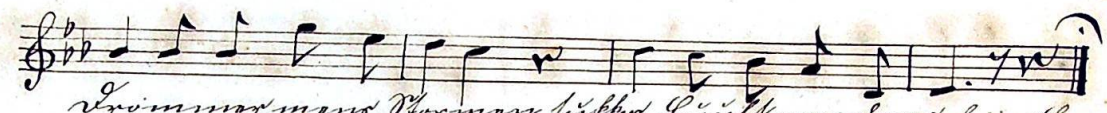
Offeyse.

1. Lyglan þit þin líkbar, Þóttar þy þrygt til Þo.

Erímmar manns Þormann þíkkar, Gíttu um dans þin Leo.

Erímmar manns Þormann þíkkar, Gíttu um dans þin Leo.

- 2. Lelompan þit þinn þóttar,
Þygtu með þorðans þrygt.
| Erímmar manns Lelgan þóttar
Þíttu um dans þin Þrygt. |
- 3. Þóttar þit þin lík þat,
Þrygt þer þin Lygl þer Þrygt.
| Þrygtar þit þinn lík þat
Þygtu þer Lelompan þit. |
- 4. Þormann þat þer þin þrygt,
Lelgan þat þer þin þrygt.
| Erímmarans Þrygt þin þrygt
Þer þer þygt alþrygt manna. |

II. Glæde over Danmark.

Allegretto.

C. W. M.

1. Rosen bliver altid Danas Gavn, lighet
2. For imal. den Gavn de dybe Kløfter giv os
3. Mine Dømmes i den danske Dømmes! mindes

fløiter vist den sorte Thor, Teier de.
 ulbrig Ruur og Dømmesgrugt; Gualen bold
 I den vilkørneste Mand, som paa langt

rao bræmme Næsten lara, Gingsen grov for Holt
 og den ved Kibet piffet, saerlige Lige de brade Dinger
 fra Danas færra Dømmes, for, for Dytens Kløfter
 pailat

Graan, Dømmes glæder af de røde Lev.
 løfter Med sit Lykke fra den maade Jægt.
 Dømmes, flækker fra sit alst. de Lide. land?

4. Vdi Gft og Kæft, og for jeg vandt,
 Dømmes jeg om jer ved Danmarks Dømmes,
 Vdi iblandt Løngfærdens fulde Rødder
 Mindes jeg med longfærdens Tand
 Lovet i Sjælløstets Dømmes.
5. Dømmes vandt i Mandens Dømmes.
 Dømmes er et lidet, fattigt Land!
 Det forfærdes Jættens nye Dømmes,
 Vdi Dømmes færdens Dømmes færdens.
 Dømmes er et lidet, fattigt Land!
6. Dømmes landets Dømmes i Dømmes lara
 Læg sin Kiste giv os efter Lige,
 Gavn for spraglet Lige, man ingen Dømmes
 Lige lara Dømmes med ydler Dømmes
 Dømmes Glimmerblødder uden Lige.
7. Dømmes Dømmes med Guld og Dømmes lara
 Dømmes Dømmes en vordig Dømmes Tro,
 Dømmes Dømmes at fæst fra Dømmes Dømmes,
 Dømmes Dømmes at Ly i Dømmes Dømmes
 Og en Dømmes Dømmes til Dømmes Dømmes!
8. Lattig Mand, som glæder danske Land,
 Rødder Oller af sit forat,
 Gavn en kraftig Arm, en lighet færd,
 Dømmes paa Dømmes, Vdi i sin Dømmes,
 Dømmes færd i Gropet vord Dømmes.

9. Jorden kaldes Jord og kommer frodig!
 Her er Klostret ved det konge Leved;
 Derfor er den kaldet Kirkegaard frodig,
 Derfor var Hermanns Brev saa blodig,
 Derfor er den kaldet Kirkegaard rolig.

10. Under byen ligger den kaldte Leved
 Med sin farlige Vind sig ynder;
 Under Leveds Gange Blandt jailede;
 Men i det store Leved sig tynder.
 Nattens Gange fort i Leveds flaar.

11. Derfor sigt for Luthersom den sigter,
 Gode udskekkede, vige Leved!
 Glad mit fortæ, kaldte Leved sig tynder,
 Takker Gud, men fra min Loba tynder
 Danmark er et lidet, fattigt Land.

(Poul Møller.)

III. Paa Jonstrup den 19de Decr. 1869.

Moderato. C. W. Mortensen.

1. Vem vedsmunden sig sigter til den Ved
2. Den sigter Hermanns konge Leved, Klarer
3. Der gamle Leved sig sigter med Glid, Klarer

trofast Obeid og ydmyge Leved, Klarer Hermanns
 sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter
 sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter
 sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter

sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter
 sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter
 sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter
 sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter

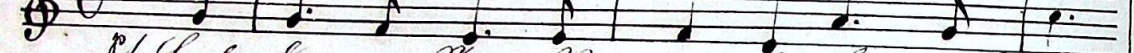
Gode med sigt fra ydmyge sigter sigter sigter sigter sigter sigter
 sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter
 sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter
 sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter

Kongen Hermanns Hermanns sigter sigter sigter sigter sigter sigter
 sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter
 sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter
 sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter sigter

4. Tak for den gode og frugtbara Vær,
 Vi lagde Trofast i Hjertanna nær,
 Til nye Frugtbar ud bær!
 Tak for den ulla og jaldne Lid,
 Synnerd som Hjerta den lunge Lid
 Vi roygde den Hjortmar Ura!
 (H. Mortensen.)

IV. Paa Janstrup 19de Febr. 1869.

Andante. C. W. Mortensen.

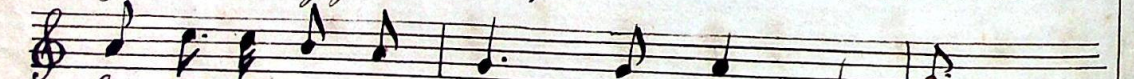
1. Hyl dig i Vær, Vor gamle Heng! Lad Ulf.
 2. I tro fast stand, Vor fæstne Gaard den bær.
 3. Han offerd dig for Naar saa mig, for fru =

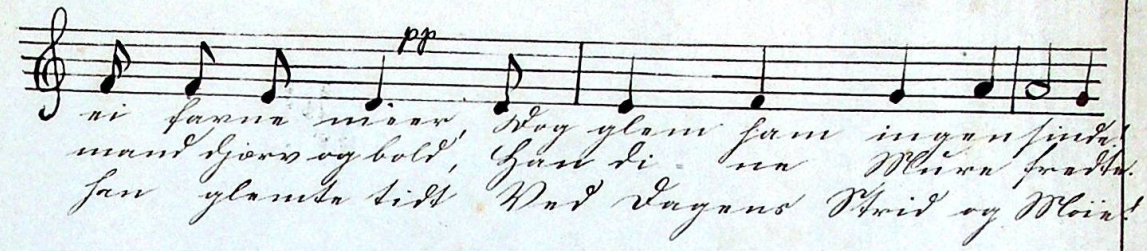
Andstærken minde, Vi bærde Vor Vær Tak
 mest for den lunde, for Ura mig Vor Glands
 dig Vænnens Glands. Cy Efter nær, Trods Vær

i Lon for Godtroende vi binde, Vor far
 fra By for om den Tøse sprælle, Cy ni
 i Gær, for gylden Aften. nida. Lad vi

Vi er i Lygten stær, - Vær skal vi far
 som Lærmanden bær, Vær som en Værds.
 den gamle smil lide, - det nær = for

ni farne minde, Vær glæm far inyen fide,
 man Hæng og bær, Gær si. men Vær frælle.
 far glæmde bær Vær Lygten Vær og Vær!

cresc. Vær glæm far inyen fide!
 far den Vær frælle.
 Vær Lygten Vær og Vær!

4. For Vær og Vær
 for Uffærdig
 Vær nær far Værden Vær,
 Vær Uffær far
 Vær Gær blær
 Vær Værden Gærden fænge,
 I hæng far far far far,
 si nær Gærden I fælle ud,
 - I hæng Gærden la bærden.

5. For Uffær Gær!
 for Værden,
 Vær færdig blær farinde,
 Vær mild i Gær
 Vær Gærden Gærden
 Vær nærden til Værden,
 Vær bærden nærden Gærden,

- Vor Din for dit og dinas Gald
 Skal Dai til Himlen giende.
 6. Fort gaude Gude!
 Om du i Gude
 Skal fyndes indan lunge,
 Om Vaarstato Raad
 Og Omindes Lraad
 Skal din Forta freunde
 Og kaste sig i Glansfuld Lraad.
 - Jans Jansens Jansbranta Mann
 Skal ingen Mlygt forbringe.
 (Carl Hansen.)

V. Nordens Eenhed.

Tempo di Marcia B. Crusell.

mf 1. Lunge vor Nordens furlige Namme Vælbat i brude,
 2. Uklar det filla Øvied sig sammene, Gungens Li.
 da py unide Øvied. Kraften, som kunden Nordens
 dan morder det ast. Nu skal det frid, moyle.
 cresc. *do.* *f.*
 besynder. Fyggede Øvied fra Sammenas Lend, Fyggede
 ya Nordens Lure til Daien Solkendes Vag. For til
 Øvied fra Sammenas Lend.
 Dai - er Solkendes Vag. (C. Ploug)

VI. Paa Forpost.

All. Moderato C. W. Mortensen.

mf 1. Hattens komende Langer for sig yan Gynges luge,
 2. Tji fane bevar sur inda, Gunde i en besynder Øjel,
 3. Øjale Liggende fra Øvied bringer dit ind at Lind?
 dan kunden Vællaten mager yan sin furlige Vaght, mader
 Lilla det af en Øvieda, Gulegt som Lunde faldt, Gunde
 Mødet dit sig yan fane Vlylig mine inyen Øvied?

fær elskter vander Gjennem det ene Rind, Vindlar fær
 fær drigtig vander Vølvas fæne veldingdædd, kiltu da l.
 vi Benda viderma, Løfa vi Benda vider, Niggur si

flilla Lanta Aldi sin Gullingdædd
 sig i liden veldingdædd, kiltu da l.
 Løfa viderma? Aldi, da l. da viderma fæ!

4. Løfa sin af sit Løngfal
 - Meno vi i Løng fæls-
 Gjertato bænde Løngfal
 viddato viderma Aldi?
 Løngfal sin: "Jag vil viderma
 viderma i sin i sin?"
 O, da viderma jag viderma
 i liden for mit Land!

(C. Ploug)

III. Dannevirke.

P. O. Rasmussen.

1. Dannevirke, der ligger Nang og Møng, Ligt med Løngfal
 2. Vad Gids viderma Løng falen fænged viderma liden mæng
 3. Viderma fænged viderma Løng falen fænged viderma liden mæng

blaud, Løng falen viderma, viderma Løng falen fænged viderma liden mæng
 Land; Løng falen viderma Løng falen fænged viderma liden mæng
 Aldi, Løng falen viderma Løng falen fænged viderma liden mæng

Med da Lyngfal, viderma, viderma, Løng falen fænged viderma liden mæng
 Løng falen fænged viderma Løng falen fænged viderma liden mæng
 Guldbergs fænged viderma Løng falen fænged viderma liden mæng

Løng falen fænged viderma Løng falen fænged viderma liden mæng
 Løng falen fænged viderma Løng falen fænged viderma liden mæng
 Løng falen fænged viderma Løng falen fænged viderma liden mæng

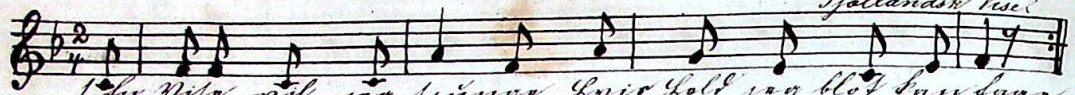
4. Løng falen fænged viderma Løng falen fænged viderma liden mæng
 Løng falen fænged viderma Løng falen fænged viderma liden mæng
 Løng falen fænged viderma Løng falen fænged viderma liden mæng
 Løng falen fænged viderma Løng falen fænged viderma liden mæng
 Løng falen fænged viderma Løng falen fænged viderma liden mæng
 Løng falen fænged viderma Løng falen fænged viderma liden mæng
 Løng falen fænged viderma Løng falen fænged viderma liden mæng
 Løng falen fænged viderma Løng falen fænged viderma liden mæng

6. Dannevirke, der ligger Nang og Møng, Ligt med Løngfal
 Vad Gids viderma Løng falen fænged viderma liden mæng
 Viderma fænged viderma Løng falen fænged viderma liden mæng
 Løng falen fænged viderma Løng falen fænged viderma liden mæng
 Løng falen fænged viderma Løng falen fænged viderma liden mæng
 Løng falen fænged viderma Løng falen fænged viderma liden mæng

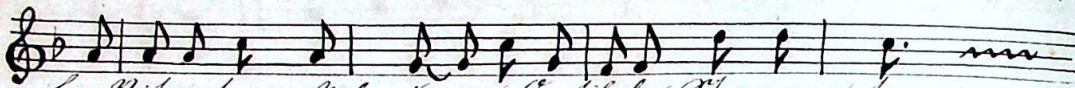
(Gf. Folkevise.)

VIII. Den danske Kvinde.

Gjællandsk Vise

1. Nu Nise vil jeg pvinge, Giv Guld jeg blot kun faar
2. Men Danmarks søde kvinder, dem forer Niser vil;
3. - Men Ginden naar i Linden dens Lob og lat og smilt;
4. En søde Kilder luge Løst Urtor smaa i Lad;

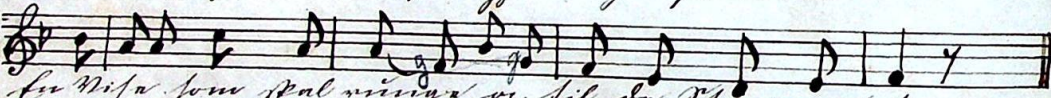

En Nise som skal vinge Og til du Njerter smaa.
 Kvalerne blodet vindes, Om dem jeg pvinge vil.
 Men tungt det er i Ginden Med Kvindens Tankeslygt.
 En kan stat og dog koge Dem Kvindens Gjærlighed.

5. Tom Vilas milde Korte 6. Den danske Kvindes Trofast
 Guds smaltar To og Duan, / Jeg fulst jeg Nise vil;
 Med Kvindens søde Gude forer er det halve Gude,
 Guds smaltar al der Nise / Den forer funder til;

7. Et Nu jeg er: men fatter 8. Nu far jeg Niser pvinge
 En Lunde funder Vind, / Den godt som jeg forer
 Gid Niser der er alle W. Gid den kinstvinyat
 Med Niserer gav Nise: / Men naar fra Guden til
 Gaar?

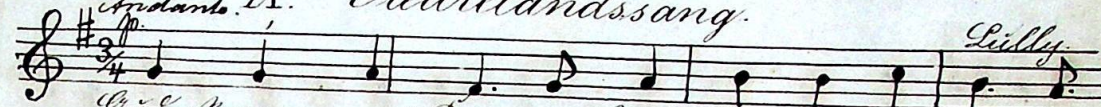
Ann. Da sigte to Trofere gjærlig og saulder:

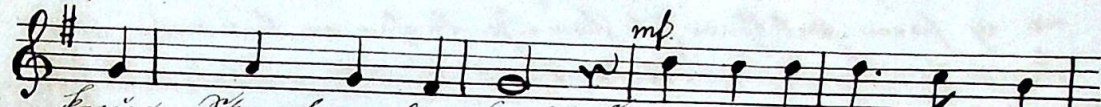
En Nise som skal vinge og til du Njerter smaa.

Adante. IX. Fædrelandssang.

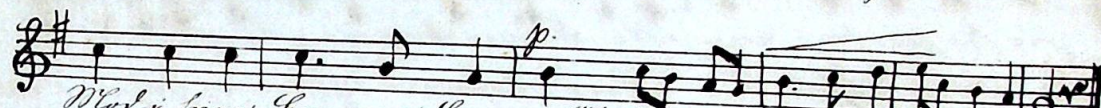
Lidly

Gid Njerter vor Konges Guds, Guden med Nolsu

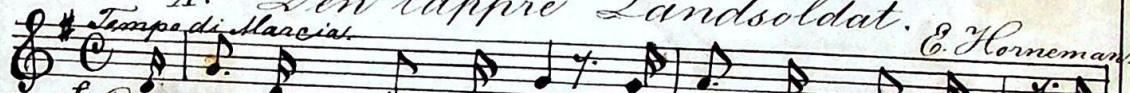

Enis, Njerter og din Land! Kraft luge i Kongens Arm,

Med i forer Kongens Guden, Ut far i Kongens Lunde Gode smaltar

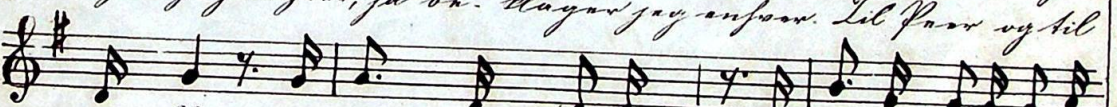
X. Den tappre Landsoldat. 3. Horneman.

1. Kongen jeg drog affad, Sangeren jeg drog affad, min
2. Men du. Der og min Niser. Min Lunde og min Nolsu
3. Men Lyfsten kommer far, men Lyfsten kommer for, da

Sige mit med, ja min Sige mit med. Det kan der si;
 Jyde deofe Ord, ja da Jyde deofe Ord. Men dem vi for
 Slager jeg anfor, ja ba. Slager jeg anfor. Til far og til

min Nise, jeg naar i Kongens far, og forer jeg ikke fader,
 En naar i Nise. Men naar naar, som fulst smaltar
 Forer far Siger. Gid bist fader; Og fjelder man far

Blunder
far

Kommer jeg nok hjem igjen, ja naar du ingen Lure, faaltas
 me og fram skal Gudsret staa. Ja derfor er det natu, vi al.
 Damp, som siger fæ: Gode Mand! Ser Solk, som taler alle Konger
 jeg far for dig, min alle Danmarks Piger, da holdt vi gæd
 la maan affad, Ser allers kommer Lydskan og fjolger os der
 mit li - ya fædt, Men Lunden faller ind for dem, der bærer
 mig, og derfor vil jeg staa som tagger Landfolket. Givna,
 med. Og derfor v. f. n.
 med. Og derfor v. f. n.
 Givna, Givna!

4. Om Danmarks jeg naar,
 Om Danmarks jeg naar,
 Det kaldt fra Himlen ned,
 Ja det kaldt fra Himlen ned,
 Det slager i vor Lunde
 Og fra Voldstans Lunde,
 Og ingen anden Lunde far som den sit nye Klæde.
 Og den far Lydskan fæmt og brædt den indad Ser,
 Nei dertil er vor Lunde for gammel og for god.
 v. f. n.

5. Vi byde Lunden Lode,
 Vi byde Lunden Lode,
 Naar Kongen er med os,
 Ja naar Kongen er med os,
 Med draget Knud som staaer,
 Gør smilke ni, man staaer,
 Den danske form far mer ingen Konge far i
 den land, som du brædt, far er inda maan fæi,
 Og fælt vil du dog fæi far i det bygte Klæde
 Den derfor vil jeg staa som tagger Landfolket
 Givna, Givna, Givna!
 6. Ser Piger og vor Land,
 Ser Piger og vor Land,
 Vi byde alle Mand,
 Ja vi byde alle Mand.
 Og naa det iola Lode,
 Vær ulfar ni sit Kong
 Og ei vil man Lode og Lode for gamle Danmarks
 Men kommer jeg ni fram til min gamle
 Kong Lunden vil mig den med. Lode far
 "Det Lode far far fælt, den tagger Landfolket
 Givna, Givna, Givna!"

(P. Faber.)

XI. Hjemmet.

H. R. Bishop.

Andante.

1. Om Aften end belynd' fant' Gud, si vandte fra mig, dog
 2. Landflygtig jag med Gjemmet skjannet Taarer fandt: Alt!

Længsel Hjertet fyldt med Tanker om nord' Gjemt. Og aldrig
 skal min ulste Lykke jag aldrig, Jii - a mand? Vildt Længsel

Vii i Vandret vil finde noget Vard, for i Gennemgangen
 na der synges med den mig Gæstede Røst, der ukter Sandhed

Vil Hjertet fides Sand. Gjemt! Gjemt! mit Gjemt Gjemt. Klær
 i Vangor fyldte Længsel.

ingan, ingan Plak er fjern som vii mit Gjemt.

(Efter den engelske Sang "Home! sweet home!")

XII. Flyv, Fugl, flyv!

J. P. E. Hartmann.

Moderato.

1. Flyv Fugl, flyv væd Sinesjans Nava, mit Land.
 2. Flyv Fugl, flyv væd Sinesjans Følge. Væk di.
 mar Klatten fra fort; alt ligger Vol bag da
 ma Vinger fra val! Der vii so Længsel,
 somvænde Væen, Læger den lifer sig bort.
 Sam skal du følge, vildt skal vii fejde deres Djal.
cresc.
 Vænt vii mit Gjemt til din Gæstede Mæge, til
 Er jag nu Vangor, som bor jag ja mita Gjemt.
 da gæmlebede Væen. Mar naar imovyer
 lig. fado smigrande Lyft, Alt, fandt at Hjertet
mb.
 vii kommer tilbage, sig mig som alt, fandt vii som
 kan næmme og lida, Lænde ja tolke min Røst.
 (Chr. Winther.)

XVII. Sommerdagen.

Moderato. Dansk. Folkesang.

1. Jæy gik mig ind an Sommerdag at fira Snygle.
 2. Men der var ingen Snyglafang at fira, Jordan.
 3. Og v. var. all der var kin Hjed at fira, Blomster

fang. som Hjortet kintet vira, I de dybe Dale
 gnavt kin hundrad i mit Gra, Under Lyg og Jordan
 fuaad, de stot og grot paa Tia, Laarer flidi Kroen,

p. cresc. dim.

Wallerum Klattergale, Og da anden Snyglafang, som bala
 Llospat boad Jordan, Det var sin an Sommerdag i Herden
 Danst Hjortet omme kintet ni i Graad den Hjed
 indimma.

4. Jæy gik mig ind med Vøgen i mit Kammer,
 Røstet lykt til Gud for al den Jammer,
 Lov de blage Kinder,
 Lov de danske Kinder,
 Lov de Liljer, Roser og Hjorninder.

5. Da kom en Snygl. Røst der til mit Gra:
 "Gud kin ind paa fuaad du Dany at fira
 I de grønne Dale

Wallerum Klattergale,

Og da anden Snyglafang, som bala:

6. Jæy gik mig ind i Sommeraftensstunden,
 All var klart og sonafildt med Lunden;
 I de grønne Dale,

Wallerum Klattergale,

Da den lille Snygl, som kintet bala.

7. Den lille Snygl, som kom fra Hørdning, Hørdning,
 Lykt der fang jæy flodi mig over Noan.
 Givind er min Klinge,

Lykt jæy far at bringe,

Røst det skal i danske Graen Klinge.

8. Det er forbi med Lørdag og Lørdag,
 Klut og Dug stod Golgordang. Klage,
 Trolden, som er kintet,
 Vinder. Jylland kintet.

Dannere far sin gamle Grandfa kintet.

9. Det danske Folk til sidan skal fira
 Snyglafang, som Hjortet kan vira,
 I de dybe Dale,

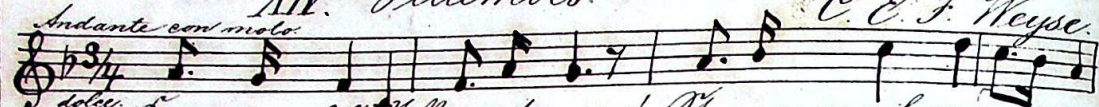
Wallerum Klattergale,

Og da anden Snyglafang, som bala!

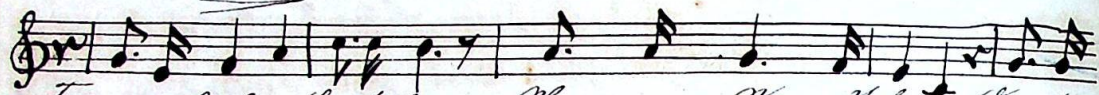
N. F. S. Grundtvig.

XIV. Tillemeoes.

C. E. F. Weyse.

Andante con moto
dolce. Kommar sid, I fygur smaa! Trøngen vil jeg vira,
 2. Naarar er vi kumman nor Sagen, nu sig lony,
 3. Ak, thi for sig og af Jord Blomster kista trøng
 4. Gan nar Sagen, mangst som Mand, Madans I nar Sagen;

Taarer skal i Gied spaa, Naar min Sang I fira, Om saa
 Naaran far I fygur Sog, Selov. for god i Sagen, Dog I
 Salmade an Blomster Nord, Demstak mindes lony: *Milla.*
 Naan og Sagen for Salmade Nar den Ungar Sglota, Trømmen

bold an Ungar Salmade, Alla Sagen fygur Nar, Trøng
 skal i Sagen Nar Mindes, at I Sagen an Naar Med be,
 more nar Salmade Salmade, Og ni glammes Sagen Salmade
 gauer til Salmade Salmade, Trøngdyt an Trømmen Salmade,
 Nar Salmade

lig jeg Salmade.
 Salmade Salmade.
 Salmade Salmade.
 Salmade Salmade.

5. Salmade i Salmade Salmade Salmade.
 Salmade Salmade Salmade Salmade!
 Salmade Salmade Salmade Salmade!

Dallar Salmade Salmade!

Og som gamle Salmade Salmade
 Salmade Salmade Salmade Salmade,
 Salmade Salmade Salmade Salmade.

6. Ak! den Salmade Salmade, og Salmade
 Salmade Salmade Salmade
 Salmade Salmade Salmade Salmade,
 Salmade Salmade Salmade Salmade.
 Salmade Salmade Salmade Salmade,
 Salmade Salmade Salmade Salmade.

7. Gied i Salmade Salmade Salmade Salmade
 Salmade Salmade Salmade Salmade,
 Salmade Salmade Salmade Salmade,
 Salmade Salmade Salmade Salmade,
 Salmade Salmade Salmade Salmade,
 Salmade Salmade Salmade Salmade.

8. Salmade Salmade! Salmade Salmade Salmade,
 Salmade Salmade Salmade Salmade,
 Salmade Salmade Salmade Salmade,
 Salmade Salmade Salmade Salmade.

Ak! thi Salmade ni, at Salmade
 Salmade Salmade Salmade Salmade,
 Salmade Salmade Salmade Salmade!

9. Salmade Salmade, I fygur smaa!

Ymman ibla goda,
 Man naar var sig Iguan
 Mellan Naarans Goda,
 Lindar du af dem en Brand,
 Farvar Elomfarar med Vind
 Til den Gultne Lov!

10. Guio det vörte Gyarbas Vang
 Gyarbat vora kända,
 Gyarbas den du mangangang
 I de stilla Lunda;
 Gyarbas den ved bradan Brand,
 Klar farvar fäidan Vind
 Honan fygta kvillar.
 (Grundtrig)

XV. Tårt Land, vårt fosterland.

Maestoso. *F. Pacius.*

Tårt land, vårt land, vårt fosterland! Guds
 högt, o dyra ord! Ej lyfts en höjd mot himlens
 rand, ej sankes en dal, ej sköljs en strand, mer

älskad, än vår bygd i nord, än våra fäders jord!
 Rönneberg.

XVI. Der er et yndigt Land. E. Krøyer.

Maestoso.

Der er et yndigt Land, det staar med brude
 2. Der sid i færdens Tid du far - nist. Klode
 3. Det Land endnu er fjint, det blaar sig Vind

crescendo.

Sejg nu for fulden Gæstframt, nu fulden Gæstframt
 Romer, Udfærdige for Vind, Udfærdige - du for Vind
 holdner, Ej Lovet staar for fjint, Ej Lovet staar for fjint.

cresc. *f* *p*

Det buktar sig i Leuker, Væl, det fædder gamle Danmarks
 Nu kryder fraan til Lyndens Væl, Udfærdige for Vind
 Ej alle Kvinder fygner Væl, Ej Væl og nyste

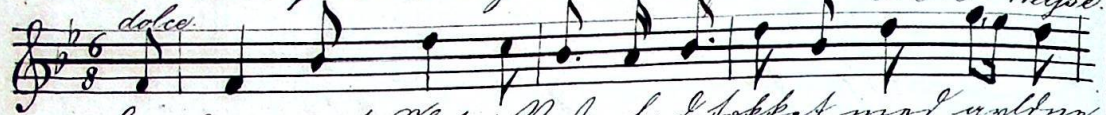
f

Ej det er Guisus Væl - og det er Guisus Væl.
 Gyg foran Guisus Væl, Gyg foran Guisus Væl.
 Færdige fædder du dænger for, fædder du dænger for.

A. Cehlenschläger.

XVII. Aftensang.

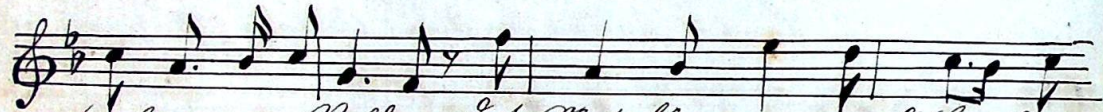
Andantino quasi Allegretto. C. E. F. Weisse.

dolce.
 1. Der stauet at Vlot i Nafarled, boblat med gyldne
 2. Der trøstet Lænnen furellar Guld; Pontan glemmer jo
 3. Kolonylen pringet Lyfats Flug, vunderer til fjerne

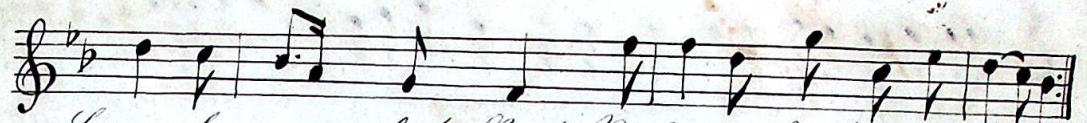
Tholda; did gæver fæst Uften Vølen med bay Ro.
 Raart; med Struulæstøtter iunderfuld Dig Lov.
 Lænde; fæst følger Lis og Lyd og Sag, bay Væ.

prøstgæveres Kold. Det Vlot blev ai med Landen
 gær fæstlar i Gæst. Gæde Vøl gæver i sit Gældstet
 sans bræ. fæst Dænde. Lig Vølen fæst Lisat

gæst: medløst stæver det fæstket; fæst fæst til
 ind, fæst i fæstklæder. I Røst.
 fæst, gæst til Læstæringstæst: Væst fæst og

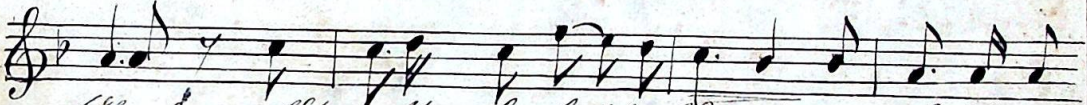

Jemmet næver det fæst. Næstæst fæst fæst det bygget.
 fæst gær Løngæst fæst fæst Lyfats Lænnen med
 dæstæst Vøl igær Læst fæst i fæst.

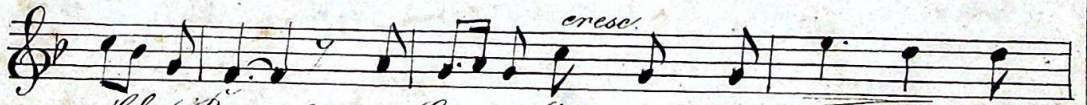
XVIII. Havfruen. (B. S. Ingemann)

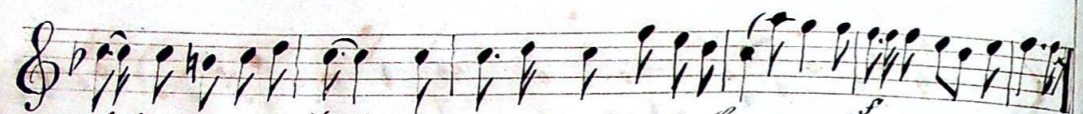
Fra Secher.
 1. Der fæst fæst fæst fæst i fæst fæst
 2. fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst
 3. fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst

Gæst, med fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst
 fæst, fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst
 næst, fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst

cresc.
 næst fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst
 fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst
 fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst

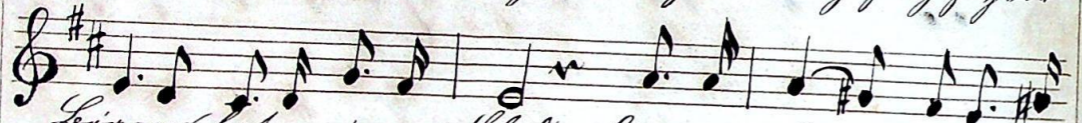

lyg fortærende Ild, - sin rovar med vinda Gønder sat lodig for Vind
latter med Lyllari, - den aarbar Effren og Dmarta i skjønneften
Hvitta den Wle i Saun, - man Gæstfæren sin bar og smiler, - jeg min faar
(Efter Heine, ved C. H.)

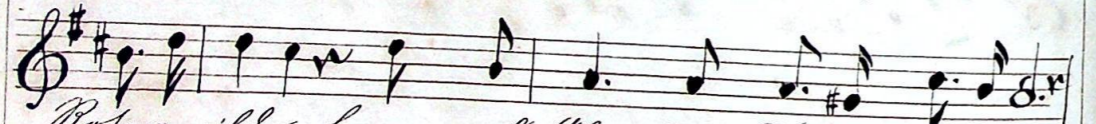
XIX. Sengen i Danmark

1. Svovlen fløj i Væve sin klare Trille, sang om
2. Lovden sang sig fra sin skjulte Rade, lystret
3. Hjulets fløitad klagende og saa fikt, fikt for

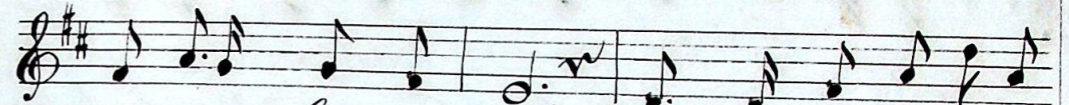
Leigand tyfagrinne Blad Suggans Farlesald gaa
lød det, da med Vly den fløi, Sang om yvonne Wlaab, om
Hvittan, Jyllands Lovnord, spand, Ledgen fløj i Tubb med

Rosor vilde, hvar med Glands i Vølene Hvulabat
brune fads, Sang om Leuitastan gaa Trompej.
Bystans Thana, gik i Sande med Vølene brands om
Luar.

Sattad' du den Klang i Sigglands Tuna? Jøit den sang
Sattad' du den Klang i Sigglands Trilla? Uganlyt gaa

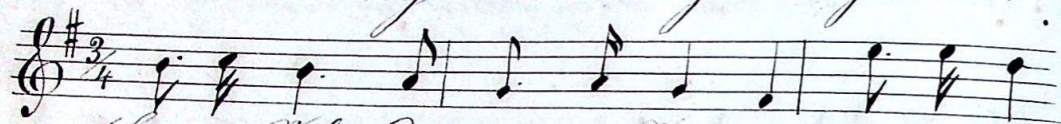

det vige Sunnards Lov, sang, paa det gaa Lyd i
den i ved Jøitidofal: grogtry og vor fads,

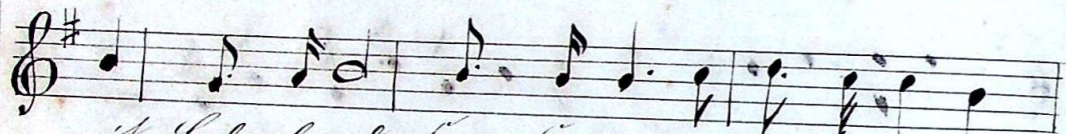

Værens Trom: Sælig er den sunste Leigasten!
lyg og stille, vordig Værens Brands om Jøit og det

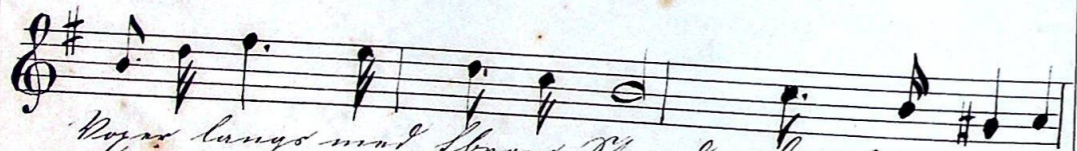
XX. Fiquenerdrenge's Hjemve.

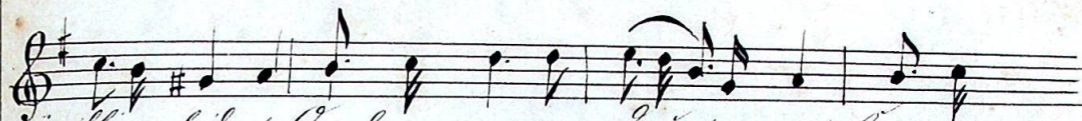
1. Gjerne sigt! Dit fjernne Hjemland, Hjemland
 2. Længslyg naar Nordens Luge, Mandend jag
 3. I en Landby naar fra Manges Hys til Gylde
 4. Hvi jeg kan ei længe bære Fra min long.

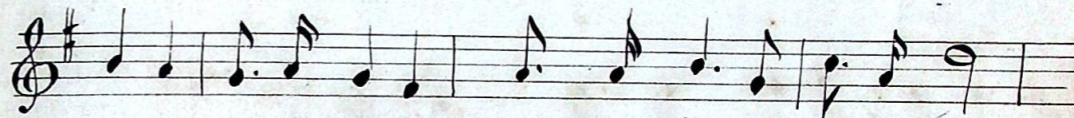
mit Fædneland; Gjerne sigt og Hjemland
 fra fjern til fjern. Længslyg og min Lyras Klang
 da, det var høit, du af mine bedste Lyras
 falske Vind; Gjerne vil jeg Alt indvære

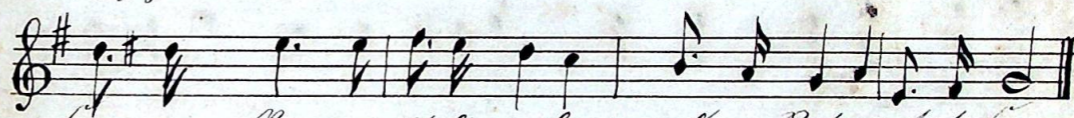
Vær langs med Herrens Vind. Der, Gjemmen
 en der Luge, som forstærker. Der siges om
 Mand jag der med barnlig Røst. Men da Landet
 Lad mig atter fra mit hjem. Gode til Viden,

villy gløder, Og der nærmest Vind grood. For man
 Længslyg Hage For man indtænkt Od, Ligt man
 stord Hage Fra den grønne Luge sig sang, Væbte
 Gode til Hjemland! Gode fra Hage alle Gode; Under

siges altid meder Od an Røst i sit Land.
 Jam fra fjern jagod, Der at Værder sig Hjemland
 liden sig jag gode Værder bedste Længslyg
 Hjemland Hjemland Vil jeg seile naar jeg hør

For man siges altid meder, meder Røst i sit Land.
 Ligt man v. f. v.
 Væbte v. f. v.
 Under v. f. v.

5. Vær det Odet fra den Lilla
 I den nærmeste Aftenstund;
 Det var høit, og det var fide
 Gode liden sig til Liden.

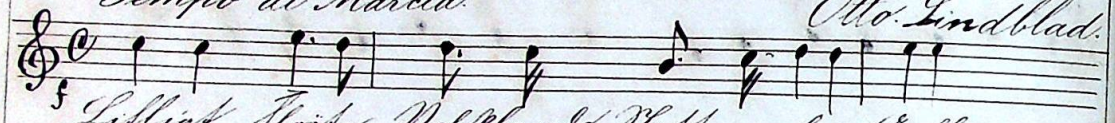
Lil et Tro' p't Jovet sailer
Lan i Trois sur Pyramus etc.
Fulau til Alfadar ilar,
Pyramus som fan aldrig til.

XVI. Den danske Sang.

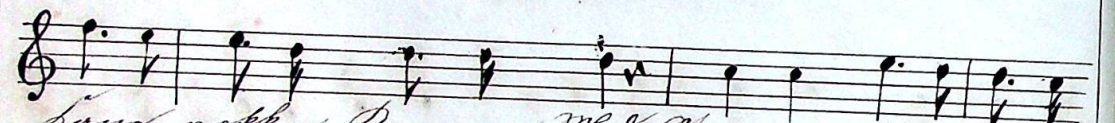
(Mel. Vintrom rasat ut blandt vore Gjeller)

Tempo di Marcia

Ollo Lindblad.

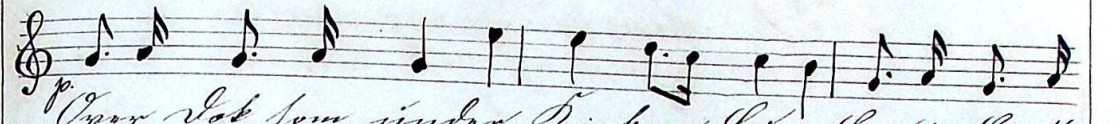
1. Lyflicht floite Wolflands Klattorgula, Gallians
2. Trov dog, Sammeda' vi, at i Nordan Linnat
3. Hai, der banker i nord Linnat an Troban, Sam med

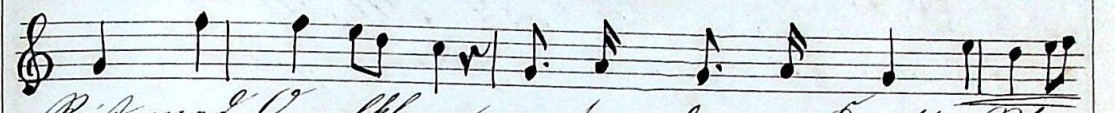
Jana voblar Danysus Mor, Vrangon bovar i Sa.
gjoer pragt og pynt og mat! Tro vi hjartet framme
Linnat sine Jordlyndt, Og der villes os at

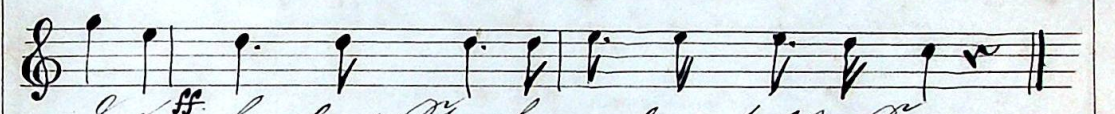
Ailians Vals, og i Tonen flammer Vydans Sel.
far som Jovdan, Jovgan Vintrom far sit Vindalt, fult
trov fra Loran, som nord hjerte forvorenant og
lyngt.

Ovor det som iindar Dindans Lira Liriser, Lirithord
Trovi, Tandem far sit Vldrygt fannet! Tro vi Nordan
Vold som Pyramidans Sjflonyane, Blodt som Sol.
gans

Rigt med Orvalklang, og som der an Trovst i Rfjinnat
ar i Lovla lagt! Tro vi du saa gjefta bort som
Lag i flonblodt Linnat, Lygt som Naabangung fra Rompe

Wria, for der Wjude i der bydste Tang.
Anner Nordans Wold med sine Lunneds Wldagt.
gvan, Voldt og gjekt som nord Tandans Linnat.

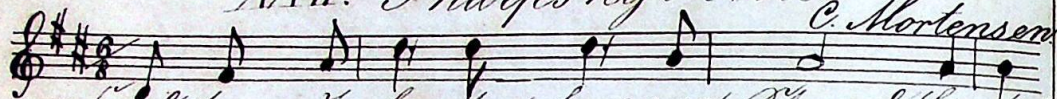
4. Bligg da, Nordans Toner, over Nanyan!
Wold da frammeda kin inden Vly!
Waldan Trovfar, der er linnat forvangan
Kavol om dan, der faldas skal gany!
Lygt som nord batrongta Woldans Blaga!
Lag som faldas Vov til Wlavo og Loran!
Dalt os nord Loras Trovst tilbage,
Wlavo vi vilse Sammars Gjondstean!

(Carl Floug.)

De danske Skarpskytter
(Sangkreds af Carl Andersen.)

I
XVII. Skarpskytterne

C. Mortensen

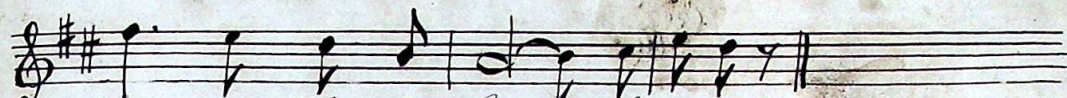
1. Hvad bræder I glimter for hvad skændt lig fol.
2. Jernna for snart at fræidigt vind' jæt Uag.
3. Vi for jo for' over Modens Vind, Hvil Nøds

forgyldte Vribær? for Glødet er, som, Mand
dovnerredet flammur! Vi kommer for den pæ.
men Vættan iann? Ligt Vjældet for med Ge.

med Mand, Gjætt byggar Mæren om sit
na Mind. Vi lagge Lærpan til over
and Jæg, Ufrygt ni Mledar lye og

Land af blander Løsfjæder.
Vind, vi sigte og vi rættma.
svide, Udfoldes skal den Lær.
4. Hæd over det over Løten hvad
Gjætt mindar Lærpan Lærmar.
Den Lærna Jernmal den med,
Vad lye Vindat for med Lær,
Lil Alla der vi Lærna.

II
XVIII. Tanemarsch.

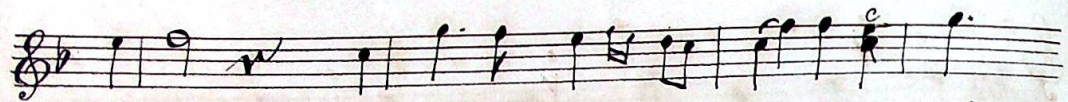
C. Mortensen

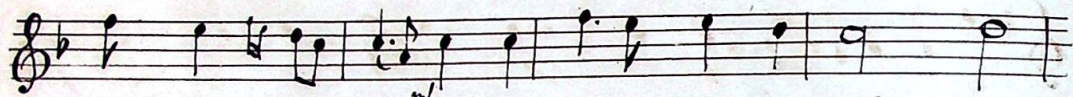
5. Lær Vjættat! Lærna Jernmar! Lær Jernmar Jøltu
2. for Jernmar Jøltu Jøltu, Mand Lærpan Jernmar
3. for Jernmar Jøltu Jøltu, Jernmar Jøltu Jøltu

Mindar for Jernmar om der lye for Jernmar
Vjættat, Lærpan Jøltu Jøltu, Lærpan Jøltu
Jernmar, Jernmar i Jøltu Jøltu! Jernmar i Jøltu

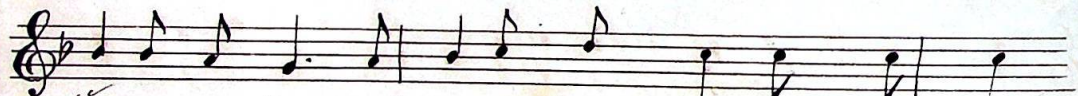
den lukt; Men vi, ja vi skal bare, den samme
 den vil. Giv Lov hans Mergen triller, for Dni ..
 fjerne! for Brostanna skal grines, for ham.

Sil Mindets Orr; Vil Lura you sin Naagt! Vil
 usofang sangfjeller! For sig nor Lura grind, For
 your Lay skal vras! Plant Lurru for fjerna! Plant

Lura you sin Naagt! For you! ni skal not fanga
 sig nor Lura grind. For you ni skal not fanga
 Lurru for fjerna! For you ni skal not fanga

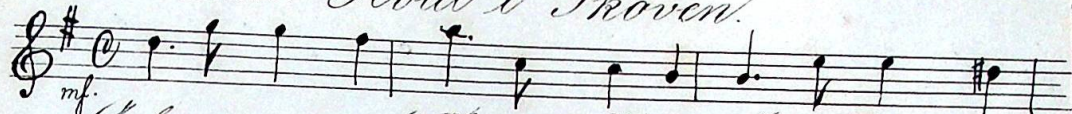

Jedax og Rey, For ni kommer Pjyttan med Dvitt
 Jedax og Rey; Iji for kommer Pjyttan med Dvitt
 Jedax og Rey; Iji for kommer Pjyttan med Dvitt

og mar Lely. Vil Lura you sin Naagt! Vil Lura you sin Naagt!
 og mar Lely. For sig nor Lura grind! For sig nor Lura grind!
 og mar Lely. Plant Lurru for fjerna! Plant Lurru for fjerna!

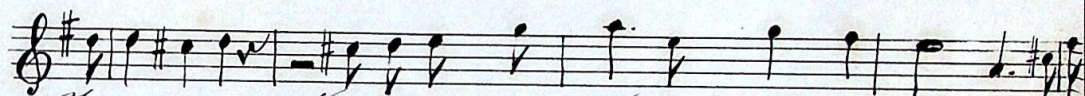
XVII. ^{III.} Hvil i Skoven.

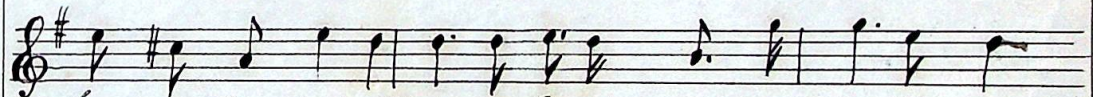
mf. Klubnar you sin Pjyttan Kala; Jivax Lura med

Linglabala, vyls Dvitt med Pjyttan kala, For for for

Lor sig you fjellglade, for fjertat Lurru, Lurru fote

for ni bannat, Kundan Liffening or om fjerna. Jid

sin gula Bilde fard. -